

MEEGROEIEN MET PASSERELLE

“Mogen samenwerken met dé Alain Platel, ook dat is iets wat ik zonder de projecten van Passerelle nooit had kunnen doen.”

NORA COUSSEMENT, DANSER

Nora Coussement is net 17 en heeft van zowat alle werkvormen van Passerelle al eens geproefd. Een danskamp? Check. Workshops? Check. Performance? Check. Double bill? Dubbelcheck. Als ze erop terugkijkt, is ze er eerder vanzelf in beland. Zo van: we proberen en we zien wel. Dat ‘zien wel’ is best indrukwekkend geworden. Passerelle heeft haar het dwijtje in de rug gegeven om te durven en te experimenteren. Doorheen de initiatieven ontdekte en ontwikkelde ze haar eigen dansstijl. Typisch Nora.

In 2017 nam ze voor het eerst deel aan een double bill, A vos Souhails! van choreograaf Bérengère Bodin, “Ik had al kampen en workshops gevolgd, maar het was voor het eerst dat ik in een groter project stapte. Ik ben gewoon naar de auditie gegaan met de idee om de workshop te volgen, zonder meer. En toen heeft Bérengère mij toch gekozen, wat een grote verrassing was. Ik ben er dus heel onvoorbereid ingestapt, maar ik wou die kans niet laten liggen.”

“Het is tegelijk heel chill en heel intensief.”

“Ik heb er heel veel uit geleerd. Bij de eerste repetitie bijvoorbeeld moesten we meteen bijna de hele dag improviseren. Ik had dat nog nooit gedaan en het was toen toch evenities van ‘wow’. Maar Bérengère pakte het goed aan en het lukte. Achteraf was ik verward dat ik het geprobeerd had. Normaal zou ik zo iets niet durven maar zo’n project trekt je bijna automatisch mee. Je wordt altijd een beetje outside-the-box geduwd. Het is fantastisch om

te zien hoe de choreografen dat heel subtiel doen. Je hebt het zelf niet door terwijl je aan het improviseren bent. Maar zij zien het wel. Ze wijzen je op bepaalde bewegingen, vragen je om die te herhalen of erop door te werken. Het is aan de ene kant heel chill, ze laten je vrij om te doen wat je wil. Aan de andere kant is het ook heel intensief, want je krijgt opdrachten om je eigen bewegingen verder uit te diepen. Het maakt dat je stilstaat bij jezelf en merkt dat je een eigen manier van dansen hebt. Je baseft plots van: dit is wat ik doe, en mijn stijl is anders dan die van de anderen. Volgend jaar zal mijn stijl allicht alweer gegroeid zijn, zoiets is niet stabiel, maar ik ben me er nu wel heel erg van bewust.”

“De double bill met Lisi Estaras in 2018 was weer helemaal anders, en toch ook niet. Ook zij is heel open en werkt met improvisatie. Maar in D-EFFECT dansen we samen met een muzikant op scène en twee dansers met het syndroom van Down. Frédéric is Franstalig, Fernando spreekt Spaans. Lisi kan gelukkig heel makkelijk switchen tussen talen en op den duur pik je dat ook op. Het samenwerken ging uiteindelijk veel vlotter dan ik had verwacht. We hebben nadien in het kader van Bloedtest nog samen een video-installatie gemaakt op basis van D-EFFECT, onder meer in Museum Dr. Guislain. Ook dat was tof om te doen, want het was weer een heel andere manier van werken. En het is leuk om het resultaat te kunnen bekijken: aan een voorstelling heb je wel toffe herinneringen, maar bij een video kan je alles nog eens herbekijken.”

“Normaal zou ik dit jaar opnieuw meedansen in de double bill, maar de planning zat niet goed. Als ik iets doe, dan wil ik dat ook 100% kunnen doen. Ik heb dus samen met Peter Savel beslist om eruit te stappen. Het zal allicht eventjes pijn doen als ik in de zaal zit te kijken in plaats van op het podium te staan, maar er komen nog kansen. Sowieso wordt het nog druk dit seizoen: vanaf februari hernemen we zowel de creatie van Lisi Estaras als van Bérengère Bodin, deels in combinatie met een creatie van Mirair D’Eux. Soms moet ik twee keer op één avond dansen. Dat wordt pittig, maar ik kijk er wel naar uit.”

“A vos Souhails! werd omgedoopt tot Alstublieft! en is ook deels herwerkt door Bérengère Bodin. Alain Platel is op vraag van Bérengère naar een van de repetities komen kijken en heeft met ons een hele dag gewerkt. Ik besefte het toen niet echt, maar dat was toch ook een wow-moment. Het is pas achteraf goed doorgedrongen dat we mochten samenwerken met dé Alain Platel. Een bijzondere kans, en ook weer iets wat ik zonder de projecten van Passerelle nooit had kunnen doen.”

“Sowieso doe ik de volgende jaren nog mee aan de audities bij Passerelle. Ik groei erdoor als danser en het is gewoon fijn om te doen, ook al is het niet evident om te combineren met school en de vrije tijd. Naar de repetities gaan, vind ik het lastigste. Ik kijk er telkens een beetje tegenop om de hele dag te moeten dansen. Maar eens je daar bent, dan laat je dat los en geniet je ervan. Je bent helemaal niet meer bezig met wat er buiten de studio gebeurt. Je bent samen aan het creëren en je voelt het enthousiasme bij iedereen.”

D-EFFECT *I just came to look at the garden*

In 2018 werkt Passerelle voor het eerst samen met vzw Wit.h voor de coproductie van D-EFFECT van choreograaf Lisi Estaras. Een beetje verwonderlijk misschien dat de twee organisaties elkaar niet eerder vonden. Want hoewel Wit.h meer rond beeldende kunst werkt en Passerelle rond hedendaagse dans, is de aanpak heel gelijklopend: het altijd hoog leggen van de artistieke lat, het aandacht geven aan diversiteit en het niet te veel preken maar het gewoon doen (dixit Els Vermeersch van Wit.h in het magazine van Passerelle, 2018).

In het kader van Bloedtest vinden ze elkaar opnieuw. Vzw Wit.h ontwikkelt het project Bloedtest naar aanleiding van NIPT: een test die toelaat om tijdens de zwangerschap zo goed als zonder risico's onder meer het syndroom van Down op te sporen. Bloedtest maakt op een artistieke manier vragen bespreekbaar als: ‘Welke wereld krijgen we zonder het syndroom van Down? Waar leidt deze evolutie ons heen? Welke ‘doelgroep’ volgt?’

Bloedtest groeit uiteindelijk uit tot een tentoonstelling en een walking opera, gepresenteerd in Museum Dr. Guislain met heel diverse partners. Met Passerelle maakt Wit.h een video-installatie op basis van D-EFFECT: I just came to look at the garden. Voor deze installatie brengt Lisi Estaras haar spelers terug samen en gaat ze op zoek naar de relatie met het publiek: “The gaze of others exposes me, makes me weak and fragile, turns me into a subject.” Documentairemaker Francis Vanhoutte filmt.